

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 25 mars 2004

i mål C-71/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): **Herbert Karner Industrie-Auktionen GmbH mot Troostwijk GmbH** ⁽¹⁾

(2004/C 106/10)

(Fri rörlighet för varor — Artikel 28 EG — Åtgärder med motsvarande verkan — Begränsning av rätten att göra reklam — Hänvisning till varornas kommersiella ursprung — Varor från en företagskonkurs — Direktiv 84/450/EEG — Grundläggande rättigheter — Yttrandefrihet — Proportionalitetsprincipen)

(Rättegångsspråk: tyska)

(2004/C 106/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-71/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan **Herbert Karner Industrie-Auktionen GmbH** och **Troostwijk GmbH**, angående tolkningen av artikel 28 EG, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av domarna C.W.A. Timmermans, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, A. Rosas (referent) och S. von Bahr, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.F. Contet, den 25 mars 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 28 EG utgör inte hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken det är förbjudet att i meddelanden till allmänheten eller i information riktad till en större personkrets om försäljning av varor som härrör från en konkurs, men som inte längre tillhör konkursboet, på något sätt ange att varorna kommer från en konkurs, oavsett om sistnämnda påstående är sant.

⁽¹⁾ EGT C 144, 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 1 april 2004

i mål C-90/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): **Finanzamt Gummersbach mot Gerhard Bockemühl** ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tolkning av artikel 18.1 i sjätte mervärdesskattedirektivet — Villkor för att utnyttja rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt — Köpare av en sådan tjänst som avses i artikel 9.2 e i sjätte mervärdes-

skattedirektivet — Tillhandahållande av personal av en skattskyldig person etablerad utomlands — Köpare som är betalningsskyldig för mervärdesskatt i egenskap av mottagare av tjänsten — Krav på innehav av faktura — Fakturans innehåll)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-90/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Finanzamt Gummersbach och Gerhard Bockemühl, angående tolkningen av artiklarna 18.1 och 22.3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991 med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv 77/388/EEG med sikte på avskaffandet av fiskala gränser (EGT L 376, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 33) och enligt rådets direktiv 92/111/EEG av den 14 december 1992 om ändring av direktiv 77/388 och införande av förenklade åtgärder för mervärdesskatt (EGT L 384, s. 47; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 119), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av domarna P. Jann, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, A. Rosas och S. von Bahr (referent); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M-F. Contet, den 1 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

En skattskyldig person som i egenskap av mottagare av tjänster är betalningsskyldig för den mervärdesskatt som är hänförlig till dessa tjänster i enlighet med artikel 21.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991 med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv 77/388 med sikte på avskaffandet av fiskala gränser och enligt rådets direktiv 92/111/EEG av den 14 december 1992 om ändring av direktiv 77/388 och införande av förenklade åtgärder för mervärdesskatt, är inte tvungen att inneha en faktura som har utställts i enlighet med artikel 22.3 i det förstnämnda direktivet för att kunna utnyttja sin avdragsrätt.

⁽¹⁾ EGT C 169, 13.7.2002.